

SZABARI MÁRIA

MUNKÁSHÉTKÖZNAPOK

Nyomasztóak a péntek esték...

Amikorra bejön a
munkásvonat, leszáll a köd,
a füst beszorul
a kis házak közé
és fojtogat.

A borgőz tülekedve
tódul ki a kocsmajtón,
ha valaki az utcára kilép...

S akkor egy pillanatra
kihallatszik a munkásmoraj.

A nehéz pára belepi
az ablakot, s ha
nem bírja már tovább,
egy kövér csöpp le-legördül.

Elmosódott girbe-gurba
csíkokon át

torz, szőrös arcok
izzadnak odabenn.

Egy kisfiu tapasztja
tömpe orrát az üvegre,
majd hátraszól:

Édesanyám, itt se látom.